

□□□□

□□ Ortaokul dönemi bitmiş ,elimizdeki yetenek sınavı□ kitaplarından□ hazırlanarak parasız Yatılı Okul□ sınavlarına□ hazırlanmaya□ başlamıştım.İlçemizde henüz□ Lise yoktu. Okuyanlar parmakla gösterilirdi. Ben□ de□ okuyanlar□ kervanına□ katılmayı çok□ istiyordum.Ağbeyim□ benden bir yıl□ önce Liseye□□ paralı□ yatılı□ olarak□ gitmişti. O dönemlerde□ Kongre□ Lisesi□ Sayılı okullardandı.Ağbeyim Kongre Lisessinde□ okuyordu.□ Bana□ da□ çok□ şeyler öğretmişti.Lisede□ Redoks□ denklemlerini nasıl□ çözdüklerini öğrenmiş□ ve□ bana da öğretmişti. 103□ elementi□□□ değerlikleriyle□ ezbere biliyor□ su□ gibi redoks denklemlerini çözüyordum.□□

□□□□□□□□□□ Sınavları□ kazanmak□ hiç zor olmamıştı. Parasız□ yatılı kaç□ okul varsa□ sınavlarına□ girmiştım.□ Girmiştım girmesine ,ama gel□ bakalım babam (rahmetli) ikimizi□ de□ okutabilecek□ güçte miydi?

□□□□□□□□□□ Yaz dönemi□ sonlarına doğruydı□.□ Birer□ birer□ sınav□ sonuçları gelmeye başladı. Sanat□ Okulu Kimya□ bölümü, Sağlık□ Koleji , Tapu Kadastro□ Meslek□ Lisesi ,ve□ başka okullar ..□ sınavları□ kazanmıştım amal□□ SEVİNEMEDİM.□ Babbam esnaftı□ ,

dükkanda tek başına yardım olmadan işi yürütemezdi . göndermem çalış , hiçbir yere gidemezsin diyordu. Kısacası ekonomik güç te yeterli olmayacaktı anlaşılan . Artık okula gitmekten ümidi kesip ,canla başla çalışmaya koyulmuştum ki bir hafta ancak geçmişti Babam dükkandan içeri girdi ve " afferin oğlum sana dedi bak öğretmen okulunu kazanmışsın seni göndereceğim" dediğinde sanki havada uçuyordum .Babamın beni okula göndereceği inanılır gibi değildi . Çok sevinmiştim.Sivas öğretmen Okuluna gidecek, okuyacak ve öğretmen olacaktım. Neyse hazırlıklar yapıldı, günü geldi, gittikve Yeryüzünün en güzel okulu canımız okulumuz SİVAS ÖĞRETMEN OKULU bizi bağrına bastı .

Okula başlamıştık . Derslere çok ciddi çalışmalıydım .Başarılı olmaya kendimi mahkum hissediyordum. Daha 15 yaşındaydım. Gurbet yolu gözükmüştü. Derslere çok sıkı çalışmaya başladım. Öyle arkadaşlara takılıp, gezmeyi tozmayı hiç aklımdan dahi geçirmiyordum. İyi not almak başarmak sınıfı geçmek ve aileme layık olduğumu ispat etmek düşüncesindeydim. Öğretmen olacaktım. Türkiyede Kaç kişi bu şansı yakalamıştı ki. Üstelik bir de babam okumama muhalefet ederken "sınıfta kalırsan birdaha okul yüzü göremezsın" baskısıyla biz kendimizi derse verdik. Öyle ki arkadaşlar Filozof lakabı bile takmışlar. Ben tek hedefe kilitlenmişim, çalışmak öğrenmek iyi not alıp sınıfı geçmek..

Günler Haftaları,haftalar ayları kovalarken yavaş yavaş Sivasın soğukları kendini göstermeye başlamıştı. Soğuğa sormuşlar nerelesin diye , o da Erzurumluyum emme Sivasta dururrim ' demiş. Soğuklar başlayınca birgün sınıf başkanımız sınıfa bir haber getirdi . Biryere ayrılmayın terziye gideceğiz guruplar halinde . herkese palto dikilecek . Sevinmiştim. Ogüne kadar palto nedir bilmezdik ki. Devletin sıcaklığını sırtımızda hissetmeye başlamıştık. Bizi düşünüyordu. Üşümayelim, hasta olmayalım diye sırtımızı kumaşla saracaktık. Düşünmesi bile hoştu. Gün geldi paltolarımız dikildi ve dağıtıldı. Çok mutlu olmuştum üşümeden açık havada okulun bahçesinde karda buzda kitap okuyabilecektim

Akşam Yemek vakti gelmiş ve tüm öğrenciler Yemekhanenin yolun tutmuştu , Yemeklerimizi yedik yemekhaneden çıktıktan sonra biraz okulun bahçesinde gezindim ve üşüdüğüm için paltomu aldım biraz sonra da kantine gidip Hasan Abinin kepenek suyundan demlediği , bardağı 25 kuruşluk çaydan içtikten sonra , doğru etüd yaptığımız sınıfın yolunu tuttum, Paltomu özenle sıranın içine yerleştirip , henüz öğrenciler etüd yaptığımız sınıfa gelmediklerinden başka sınıflardaki arkadaşları ziyarete gitmiştim , geldim ve etüd başladı . Güzel güzel ders çalışırken zil çalmaya birkaç dakika kala arkadaşların palto fısıldaşmaları oldu. Gayri ihtiyari sıranın altına baktım ... bizim paltonun yerinde

yeller esiyor.

Notlar iyi gelmeye başlayınca , çok çalışınca , sınıftaki sinemaya giden , az çalışan birazda iyi not alanı kıskanan arkadaşların hedefi olmuştu. Kimilerinin işi gücü muziplikti . Bir akşam yemek masasında yemeğe tuz atmak için kapişılırken piyango bana isabet etmişti ve kapağı kasıtlı yarı açık bırakan canı sağolası arkadaşların kurbanı olmuş güzelim yemeğim tuza bulanmış aç kalmammak için cebimdeki 50 kuruşun 25 ini Hasan abinin bayat simidine 25 kuruşunu da bir bardak çaya vermiştim. elde var sıfır idi. Arkadaşlar çok sevinmişlerdi herhalde.

Yerinde yeller esiyor , diye bitirmiştım önceki paragrafı. Benim kimseye zararım yoktu ki , kimseyle de uğraşmazdım .Kendi geleceğimi kurmanın peşindeydim.Daha bir iki defa giymediğim palto yok olmuştu. Anamlı anamlı bakarak fısıldaşmalardan , muzip gurubunun bir oyun oynadığını anladım Ara teneffüs bitmişti. Etüde başlama zili çaldı ve ben kürsüye yöneldim sınıftaki arkadaşlara paltomun sınıfta kaybolduğunu , bulmalarını ve bana lütfen geri vermelerini lisan-ı münasiple söyledim se de tahmin ettiğim kişiler dalga geçmeye devam ettiler. Daha 15 yaşında bir çocuk, gurbete çıkmışız , anamız babamız öğretmenlerimiz. Kardeşlerimiz bizi ezmeye çalışıyor. Ne kadar zoruma gitmişti , hazmedememiştım,

O akşam (1968 yılı) okulumuzun ve etüdlerin nöbetçisi Psikoloji öğretmenimiz Veli YALÇIN Bey idi. Okuldaki tüm öğrenciler onu severdi , Baba adamdı, güvenilir insandı ,İnsan psikolojisinden iyi anlardı tam bir eğitimci idi, İnsana değer verir ve dinlerdi, Baştan savmazdı,42 yıl önce çocuk beynimizde böyle yer etmişti. Sınıf başkanı Etüd başlarken koridoru kontrol ediyordu. Daha Veli Bey hocamız gelmeden Veli Bey geliyor deyince , o Dünyalar tatlısı öğretmene ayıp olmasın diye herkes suspus ders çalışmaya koyulurdu Hocamız geldiğinde beğenilen sınıf olmak isterdik. O zaman aklıma iyi bir fikir geldi. Sessiz sınıfın sükunetini bozmayacak şekilde , duyulacak biçimde ,paltomu kayıplara karıştıranlar bulup getirmezlerse VeliBey hocamıza gidip söyleyeceğim Dedim. Bazılarında şafak attığını gördüm .

Söylemediler. Bunun üzerine çıktım koridora , Tüm Heybetiyle görünen Veli Bey Hocamızın adaletine, anlayışına sığınarak durumu anlattım .Beni dinledi, anlayış gösterdi , benimle üzüldü ve sınıfa gelip dedi ki : Arkadaşınızın PALTOSU kayıp ,ben kendisini dinledim . Arkadaşınız 5 dakikka sonra sınıfa

gelecek . Ben de 10 dakika sonra geleceğim. Geldiğimde bu palto bulunmuş olacak dedi ve Sınıftan çıktı . Tabii ben de peşinden çıktım .

5 dakika sonra sınıfa girdiğimde sınıf başkanı " paltonu öğretmen massının gözüne koymuşsun al " dedi . Masanın çekmecesini çektiğimde birkaç defa ancak giyebildiğim palto bembeyaz tebeşirlere bulanmış giyilemeyecek hale gelmişti. Hayatımızın baharında ilk defa giydiğimiz Palto , devletin sıcak Paltosu , soğuk bir şakaya kurban gitmişti ..de , iş henüz bitmemişti.10 dakika geçmişti ki VeliBey hocamız kapıda göründü . Bulundu mu Palto Diye sordu . Başkan evet dedi. Ben de çaresiz evet dedim . İşte o yaşadığım olay ve Sevgili Veli Bey Hocamızın Sevecen , Anlayışlı , disiplinli ve karalı tutumu , haksızlığın karşısında durması, insana değer vermesi onun mükemmel öğretmenliği yanında Sağlam Karakterini de örnek aldırdı. Öğretmenlik Hayatım boyunca ışık tuttu.Çocuk kalbinde dünya kadar yer tuttu. Minnettarım. Palto gitmişti ama ,yeni şakaların yolu da kapanmıştı.

Ne zaman kış gelse, palto giysem, zay edilen giysimi , o muzip arkadaşarı ve eğitimin Ulu Çınarı , İnsanlık abidesi VELİ YALÇIN Bey öğretmenimi hatırlarım. Saygılarımla Necati ALTUN-Emekli Öğretmen -İZMİR

Necati Altun 1967 mezunu.

[Veli Yalçın Öğretmenin sayfası için tıklayın:](#)

[Necati Altun sayfası için tıklayın:](#)

[Tweet](#)

```
(function() { var s = document.createElement('SCRIPT'), s1 = document.getElementsByTagName('SCRIPT')[0]; s.type = 'text/javascript'; s.async = true; s.src = 'http://widgets.digg.com/buttons.js'; s1.parentNode.insertBefore(s, s1); })();
```